

University of London

EXAMINATION FOR INTERNAL STUDENTS

For The Following Qualification:-

B.A.

Scand. Studs. SC3740: Old Norse I

COURSE CODE : **SCAN3740**

UNIT VALUE : **0.50**

DATE : **22-MAY-03**

TIME : **10.00**

TIME ALLOWED : **3 Hours**

Answer QUESTION 1 (30%) and QUESTION 2 (45%) and ONE QUESTION FROM QUESTIONS (3)-(8) (25%). A candidate may not in any answer cover the same ground as in an assessed or extended essay.

(1) Translate THREE of the following passages into English:

(a)

Bundu Þór þá brúðar líni
ok inu mikla meni Brisinga,
létu und honum hrynga lukla,
ok kvenváðir um kné falla,
en á brjósti breiða steina,
ok hagliga um hoðuð typðu.

Þá kvað Loki Laufeyjar sonr,
'Mun ek ok með þér ambótt vesa,
Vit skulum aka tvau í Jötunheima.'

Senn váru hafrar heim of reknir,
skyndir at skóklum, skyldu vel rinna.
Bjørg brotnuðu, brann jorð loga,
ók Óðins sonr í Jötunheima.

Þá kvað þat Þrymr, þursa dróttinn,
'Standið upp, jötnar! ... ok stráið bekki
nú færa mér Freyju at kván,
Njarðar dóttur ór Nóatúnnum.

Ganga hér at garði gullhyrndar kýr,
øxn alsvartir jotni at gamni;
fjolð ák meiðma, fjolð ák menja,
cinnar mér Freyju ávant þykkir.'

(b)

Ok hit sama kveld, er smiðrinn ók út eptir grjótinu með hestinn Svaðilfara, þá hljóp ór skógi nökkurum merr ok at hestinum ok hrein við. En er hestrinn kendi hvat hrossi þetta var, þá æddisk hann ok sleit sundr reipin ok hljóp til merarinnar, en hon undan til skógar ok smiðrinn eptir ok vill taka hestinn, en þessi hross hlaupa alla nótt, ok dvelsk smiðin þá nótt. Ok eptir um daginn vard ekki svá smiðat sem fyrr hafði orðit. Ok þá er smiðrinn sér at eigi mun lokit verða verkinu, þá færisk smiðrinn í jötunmóð. En er Æsirnir sá þat til viss, at þar var bergrisi kominn, þá vard eigi þyrmt eiðunum, ok kolluðu þeir á Þór, ok jafnskjótt kom hann, ok því næst fór á lopt hamarrinn Mjöllnir. Galt hann þá smiðarkaupit, ok eigi sól eða tungl; heldr synjaði hann honum at byggva í Jötunheimum ok laust þat it fyrsta hogg, er haussinn brotnaði í smán mola, ok sendi hann niðr undir Nifflheim.

En Loki hafði þá ferð haft til Svaðilfara at nökkuru síðar bar hann fyl. Þat var grátt ok hafði átta fætr, ok er sá hestr beztr með goðum ok mónum.

(c)

Hrafnkell átti þann grip í eigu sinni, er honum þótti betri en annarr. Þat var hestr brúnmóálóttr at lit, er hann kallaði Freyfaxa sinn. Hann gaf Frey, vin sínum, þann hest hálfan. Á þessum hesti hafði hann svá mikla elsku, at hann strengði þess heit, at hann skyldi þeim manni at bana verða, sem honum riði án hans vilja.

Porbjörn hét maðr. Hann var bróðir Bjarna ok bjó á þeim bæ í Hrafnkelsdal, er á Hóli hét, gegnt Aðalbóli fyrir austan. Porbjörn átti fé lítit, en ómegð mikla. Sonr hans hét Einarr, inn elzti. Hann var mikill ok vel mannaðr. Þat var á einu vári, at Porbjörn mælti til Einars, at hann mundi leita sér vistar nökkurar, — ‘því at ek þarf eigi meira forvirki en þetta lið orkar, er hér er, en þér mun verða gott til vista, því at þú ert mannaðr vel. Eigi veldr ástleysi þessari brottkvæðning við þík, því at þú ert mér þarfastr barna minna. Meira veldr því efnaleysi mitt ok fátækð. En onnur börn mínn gerask verkmenn. Mun þér þó verða betra til vista en þeim.’

Einarr svarar: ‘Of sið hefir þú sagt mér til þessa, því at nú hafa allir ráðit sér vistir, þær er beztar eru, en mér þykkir þó illt at hafa órvall af.’

(d)

En annan dag eptir gengu þeir Gizurr ok Hjalti til Lögbergs ok báru þar upp órindi sín. En svá er sagt, at þat bæri frá, hvé vel þeir mæltu. En þat gérðisk af því, at þar nefndi annarr maðr at qðrum váttu, ok sögðusk hvárir ór logum við aðra, inir Kristnu menn ok inir heiðnu, ok gengu síðan frá Lögbergi.

Þá báðu inir Kristnu menn Hall á Síðu at hann skyldi lög þeira upp segja þau er Kristninni skyldi fylgja. En hann leystisk því undan við þá, at hann keypti at Þorgeiri lög-sogumannni at hann skyldi upp segja; en hann var enn þá heiðinn. En síðan er menn kvámu í búðir, þá lagðisk hann niðr Þorgeirr, ok breiddi feld sinn á sík, ok hvildi þann dag allan, ok nóttna eptir, ok kvað ekki orð. En of morguninn eptir settisk hann upp, ok gérði orð at menn skyldi til Logbergis.

En þá hóf hann tólu sína upp, er menn kvámu þar, ok sagði at honum þótti þá komit hag manna í ónýtt efni, ef menn skyldi eigi hafa allir lög ein á landi hér; ok taldí fyrir mönnum á marga vega at þat skyldi eigi láta verða, ok sagði at þat myndi at því ósætti verða, er vísa ván var at þær barsmíðir gérðisk á miðli manna er landit eyddisk af.

(e)

Konungr tók vel kveðju hans ok spurði síðan: ‘Áttu gørsimi mikla í bjarndýri?’ Hann svarar ok kvezk eiga dýrit eitthvert. Konungr mælti: ‘Villtu selja oss dýrit við slíku verði sem þú keyptir?’ Hann svarar: ‘Eigi vil ek þat, herra.’ ‘Villtu þá’, segir konungr, ‘at ek gefa þér tvau verð slík? ok mun þat réttara, ef þú hefir þar við gefit alla þína eigu.’ ‘Eigi vil ek þat, herra’, segir hann. Konungr mælti: ‘Villtu gefa mér þá?’ Hann svarar, ‘Eigi, herra.’ Konungr mælti: ‘Hvat villtu þá af góra?’ Hann svarar: ‘Fara’, segir hann, ‘til Danmerkr ok gefa Sveini konungi.’ Haraldr konungr segir, ‘Hvárt er, at þú ert maðr svá óvitr at þú hefir eigi heyrt ófrið þann er í milli er landa þessa, eða ætlar þú giptu þína svá mikla, at þú munir þar komask með gørsimar, er aðrir fá eigi komizz klakklaust, þó at nauðsyn eigi til?’ Auðun svarar: ‘Herra, þat er á yðru valdi, en engu játum vér qðru en þessu er vér høfum áðr ætitat.’ Þá mælti konungr: ‘Hví mun eigi þat til, at þú farir leið þína, sem þú vill? Ok kom þá til mínn, er þú ferr aptr, ok seg mér hversu Sveinn konungr launar þér dýrit. Ok kann þat vera, at þú sér gæfumaðr.’ ‘Því heit ek þér’, sagði Auðun.

- (2) Parse ANY FIFTEEN of the underlined words in the passages in Question 1 in the order in which they appear.
- (3) Why has *Íslendingabók* been treated with such respect as a historical source?
- (4) ‘There is all the difference in the world between what happens in *Hrafnkels saga Freysgoða* and how it is shown to happen.’ Discuss.
- (5) ‘One of the best advertisements for Christianity ever written.’ How far would you accept this view of *Auðunar þátr vestfirzka*?
- (6) What constitutes the comedy of *Prymskviða*?
- (7) ‘The extracts from Snorri’s *Edda* in Gordon’s *Introduction to Old Norse* give a somewhat distorted picture of the work from which they are taken.’ How far would you agree with this view, and why?
- (8) Compare and contrast the portrayal of Gunnarr and Njáll in the passages you have read from *Brennu-Njáls saga*.